

שמחה

לו נדרשתי להשיב על השאלה "האם אתה שמח שנולדת?" הייתי בוודאי משיב "כן, בגלל נערות על אופניים!" באמסטרדם הן רוחפות לאורך התעלות, שערן כנבל מים, בהירות בתנועה על רקע עתיקות בניינים; ישויות זהובות, יפהפיות, בחלל מוזיאלי עצום מתחת לכיפת שמים מאפירה. בפראג הן משיטות על גשר קארל, גופן החם מותח חיוך על שפתי הפסלים גם בצהריים חורפיים. בפריז הן מסחררות בסיבובן את שער הניצחון המתנפל באושר לרגלי מגדל אייפל ושניהם טובלים בקרפ ערמונים. בתל-אביב נערות על אופניים הן געגוע לחדרים שיכורים, מופזי קיץ, לקריאת שירים, לליטוף עורן שהדם מתחתיו נרגע אט אט מן הרכיבה ברחובות המסתיימים פתאום בקו הים.

"מאות" הם קטעים קצרצרים של פרוזה פיוטית שכל אחד מהם מונה 100 מילים בלבד.

סמדר שרת

שלום לך שלום לך אתונה

שְׁלוֹם לָךְ שְׁלוֹם לָךְ אֶתוֹנָה
שְׁלוֹם לָךְ שְׁלוֹם לָךְ יוֹן

הַיְחִיד שְׁצוּפָה בְךָ בֵּינָתִים
יֵרַח יֵרַח לְבֹן

יֵרַח לְבֹן כְּמוֹ גְּבִינָה
מִתְעַטֵּף בְּסֵלֶט יוֹנִי

עֲנָנִים אֲדָמִים כְּמוֹ זֵיתִים
נִרְדָּמִים בְּצִלֵּל חֲדָגוֹנִי

עֲגוּלִים שֶׁל בָּצֵל מִמְרִיאִים
וְנוֹסְקִים אֶל צְרִיחֵי דְמִיוֹנִי

שְׁמִים טְבוּלִים שְׁמֵן זֵית
מִפְּלִיגִים עַל פְּרָחֵי זְכָרוֹנִי.

מוֹתַחַת רָגַע לְשַׁעָה
דְּקָה לְשַׁעֲתִים
פֹּה בְּמִרְפֶּסֶת הַזֹּאת
הַזְמַן נוֹזֵל כְּמוֹ מִים

צִלִּיל פְּעֻמוֹנִים
הַרוּחַ וְקוֹלָהּ
הַחוּף פָּרוּשׁ כְּמוֹ יָד
פְּתוּחָה לְגוֹרְלָהּ.

הַדִּיאָלוֹג הַמְּשַׁחֲרָר
יוֹנִית נִשְׁמַעַת כְּמוֹ שִׁיר עֶרֶשׁ
יְלָדוֹת רוֹקְמוֹת אֶת חֲלוֹמָן
לְקִרְאָת הַחֲתָנָה
הַגּוֹרֵל נִקְבַּע שְׁנַיִם מֵרֵאשׁ

הָאֵלְמָנוֹת הָאֵלָה
הוֹלְכוֹת וְנַעֲלָמוֹת.

הַחוּף שׁוֹטֵף אוֹתִי
הַשֶּׁמֶשׁ עֲכוּרָה
מַעֲבֵר לְהָרִים
בוֹעֶרֶת הַשְּׁקִיעָה
וְיוֹם אַחֲרוֹן
מוֹחֵץ אוֹתִי
לְאֵט

הַזְמַן עֵבֶר
וְלֹא הַכְּחַנְתָּ יְלָדָה
שֶׁהֵיִרַח שָׁר לָךְ
שִׁיר פְּרִידָה.

הַמְּלֻמּוֹל הָאֵינְסוּפִי בְּאַנְגְלִית
בְּעוֹד שְׁלֶשָׁה יָמִים
תִּהְיֶה סְבִיבִי עֲבָרִית
קֶשֶׁה חֲדָה אֵלִימָה
וְהַחוּף הַזֶּה
הַסְּלֵעִי
וְנִהַמַּת הַיָּם
יְהִי רַק
זְכָרוֹן
מְעֻמָּעֵם.